

Anja Mäkelä

26.7.-1.8.

#punkkalaitumelaiset

26.7.

Heippa kaikki!

Tämän viikon päivittäjänä on Mäkelän Anja, Oriniemen Keskimaan aukeelta alkujaan. Nykyään asun Hausjärven Ryttylässä ja opetan Lopen lukiossa matikkaa ja kemiaa. Ikää on kertynyt jo 59 v. Viime viikolla pyöräilin pari päivää Punkalaitumella ja kyllä oli mukavaa. Tuli muisteltua Punkalaitumen vuosia ja mietittyä, mitä punkalaitumelaisuus on. Tervetuloa seuraamaan ja kommentoimaan!

28.7.

Aloitin koulutieni Oriniemen kansakoulussa 1.9.1969. Kuva 1 on syksyltä 1972, silloinen 3-4 luokka. Hienoa, että vielä on Pohjoisseudun koulu toiminnassa (kuva 2).

Olen ikäluokkaa, joka vielä pyrki oppikouluun, tosin ilman pääsykokeita. Kuva on abivuoden syksyn luokkakuva ja koulun ulkokuva viime viikolta. Hyvän koulupohjan sain Laitumen kouluissa ja pääsin jatkamaan opintojani Turun yliopistoon. Olinhan jo ekaluokkalaisena ilmoittanut haluavani laskennon opettajaksi. Lukiossa kiinnostus matemaattis-luonnontieteellisiin aineisiin vei voiton toisesta mahdollisesta opiskelualasta, liikunnasta. Mietin, että matikasta ammatti ja liikunnasta harrastus. Kouluvuosilta on saanut alkunsa kaksi harrastustani, käsityöt ja kokkailu. Kiitos innostaville opettajille.

Lapsuuden ja nuoruuden kesiin kuului seurakunnan leirimaja Vehkajärvellä. Aluksi leiriläisenä, sitten isosena ja lopuksi viisi kesää keittäjänä. Upeita kesiä - paljon muistoja ihmisistä ja tapahtumista. Pyörälenkilläni kiertelin lähes tunnin leirimajan ympäristössä ja muistelin noita kesiä.

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

28.7.

Yhteiskoulun Kuva jäi äskeisestä kuvanipusta pois, joten se tässä. Omien kouluvuosien jälkeen koulua remontoitiin ja laajennettiin. Opiskeluaikana olin silloin tällöin viikon sijaisena. Tuli hyvää kokemusta ennen opetusharjoitteluja.

29.7.

Mitä Punkalaidun olisikaan ilman Kuntoa?

Kunto on ollut tärkeä minulle siitä saakka, kun 10-vuotiaana osallistuin ekan kerran maastojuoksukisoihin. Kunnan sinikeltaisissa urheilin vuoteen 1997 saakka. Kunnan vuosilta on monta ystävää, joihin edelleen pidän yhteyttä.

Vartiolan urheilukenttä oli 1970-luvulla täynnä lapsia ja nuoria viikkokisoissa. Talvella oli sunnuntaisin hiihtokilpailut. Ja miten hienoa olikaan päästä piirin kisoihin eri puolille Satakuntaa. Vanhan kentän paikalla on nyt pallokenttä. (Kuva 2).

Tällä porukalla juoksimme piirinmestaruuskisoissa 3x800m viestissä naisten sarjan pronssia vuonna 1979. (Kuva 3)

Kunto on aina ollut aktiivinen ja arvostettu kisajärjestäjä. Yö-suunnistuksen SM-kisat vuonna -89 järjestettiin Yhivuoren maastossa. Kuvassa 4 maalitoimitsijat tarkkana.

Vuonna 1990 oli viimeiset SVUL:n Suurkisat Helsingissä ja Kunnosta osallistujia kaksi linja-autollista. Yksi unohtumattomista urheilumuistoista (Kuva 5). Ampumahiihtoa en ikinä kokeillut, mutta kisajärjestelyissä olin mukana. Kuvat 6-7 ovat ampumahiihdon SM-kisoista Porttikalliolta vuodelta -95. Kiitos kaikille Kuntolaisille hienoista vuosista!

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

30.7.

Punkalaitumella eletyt vuodet ovat jättäneet jälkensä - positiivisessa mielessä. Punkalaitumella tehdään paljon yhdessä talkoilla ja tuo tekeminen on jatkunut. Paljon mielenkiintoista tekemistä on tullut vastaan erilaisissa vapaaehtoishommissa ja moniin ihmisiin tutustunut.

Kaikki alkoi Särkän ravintolaryhmästä kesällä 1978 (Kuva 1, viime viikolta). Kunnossa meille silloisille nuoremmille tekijöille annettiin vastuuta ja se on tuonut rohkeutta hakeutua ja tarttua erilaisiin tehtäviin. Oman seuran kisajärjestelyissä on tullut tehtyä vaikka mitä. Lisäksi olen ollut vapaaehtoisena kaksissa Lahden MM-hiihdoissa (Kuva 2) ja Kytäjän ja Hollolan Jukolassa (Kuva 3). On elämys kokea suuri urheilutapahtuma järjestelypuolella, esim katsomo-oppaana tai Jukolan vaihtoalueella karttatelineellä.

Suunnistuksen kautta olen VAPEPAN hälytyslistalla ja sitä kautta tuli pyyntö avustajaksi Riihimäen koronarokotuksiin. (Kuva 4 on eiliseltä päivältä) Mitä ope tekeekään pitkällä lomallaan. Sydäntäni lähellä on myös Suomen Latu ja erityisesti Lopen Samoojat, joiden tukikohtana on upea Kalamajan vanha tukkikämpä (Kuva 5). Lauantaina järjestämme LoppiTrail-polkujuoksukisan Kalamajalla. Taas tulee edustettyä kansanterveyttä, kun tarjoamme mukavia liikuntamahdollisuuksia.

OAJ:ssa toimin myös, mutta työkuvia myöhemmin.

Kuva 1.

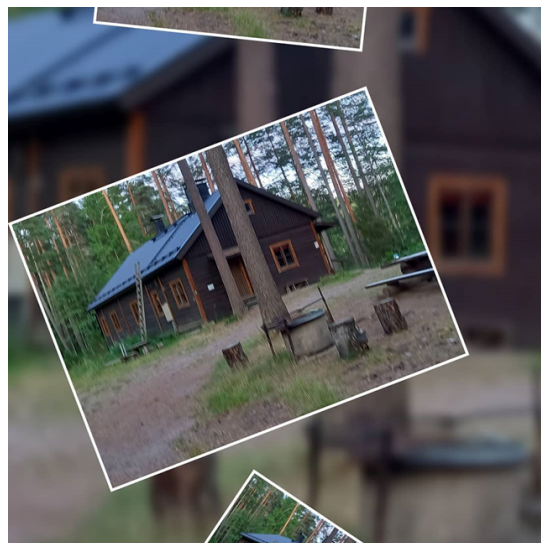
Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

31.7.

Tänään kirjoittelen harrastuksistani. Käytyäni muutaman kerran Sanomarasteilla Kunnan suunnistusjaoston aktiivit houkuttelivat kilpailuihin. Parin vuoden päästä saimme koolle Kunnan ekan Venla-joukkueen vuonna 1988. Vuonna -92 Vehkalahden Jukolassa meillä oli kaksi Venla-joukkuetta (Kuva 1).

Nykyinen seurani on Hyvinkään Rasti ja kuva tämän kesän am-viestistä (Kuva 2).

Talvella 1990 mut houkuteltiin Kunnan ja kunnan liikuntatoimen yhteiselle Ylläksen hiihtoreissulle (Kuva 3) ja tuolla reissulla rakastuin Lappiin. Kukastunturi on suosikkini ja sen päälle on kiivettävä jokaisella reissulla (Kuva 4).

Kesällä 2009 toteutui pitkäaikainen haaveeni ja olin ekan kerran rikkavaelluksella. Kesäreissuja on tähän mennessä kertynyt seitsemän. Tässä pari hienointa. Kevonkanjoni (Kuva 5) on mykistävä, mutta sen näkemiseksi on nähtävä vaivaa ja kahlattava Kevojoen yli (Kuva 6).

Haltilla kävimme sumuisessa säässä (Kuva 7). Haltilta alas tullessa vaelluskengistäni alkoivat pohjat irrota, mutta tällä korjauksella (Kuva patikoitiin sujuvasti 50 km. Siis vaellusreissuilla sattuu ja tapahtuu.

Kuva 1.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

1.8.

Se olisi sitten viikkoni viimeinen päivitys. Tällä kertaa Punkalaidunta ja Loppea. Punkalaitumella ei ole liiaksi uimapaikkoja, mutta onneksi on Vehkajärvi ja Kiviranta. (Kuva 1). 1970-luvulla kunta järjesti tuolla uimakoulun joka kesä ja Tammisen Hannun linja-autot kuljettivat lapset rantaan. Kivirannassa minäkin opin uimaan, ja samana kesänä kuin isä. Olimme koko perhe niin innokkaita uimareita, että kesällä käytiin 3-4 kertaa viikossa Vehkajärvellä ja talvella joka keskiviikko Urjalan uimahallissa. Uinti on edelleen harrastukseni. Kivirannan sauna oli edelleen hyvä, testasin sen viime viikolla.

Saamani vihjeen perusteella osasin käydä minulle uudessa retkipaikassa, Lylysmäessä Oriniemessä. (Kuva 2). Mukava laavu ja komeet maisemat. Huomenna paluu töihin. Eka viikko menee apulaisrehtorina uutta lukuvuotta valmistellessa (Kuva 3). Seuraavalla viikolla alkaa opetus. Lukion pitkää ja lyhyttä matikkaa ja kemiaa (Kuva 4) opetan. Lopen lukio on pieni, joten opiskelijat ovat tuttuja. Oma valvontaryhmä on abeja, joten ryhmyrillä mielenkiintoinen lukuvuosi edessä.

Lopuksi omat sielunmaisemat. Sanon, että juureni ovat Punkalaitumella Satakunnan savessa. Punkalaidun oli Satakuntaa, kun sieltä lähdin, joten Satakunnan savessa. Oriniemen peltoaukeat on sielunmaisemani (Kuva 5). Viimeinen kuva (Kuva 6) on Lopen Ojajärveltä oman mökin laiturilta. Tuo maisema on se, jossa lataan akkuja.

Viikko oli mielenkiintoinen ja antoisa. Tuli paljon pohdittua Punkalaitumen merkitystä itselleni. Lähtekääpä joskus pyöräilemään niitä vanhoja tuttuja paikkoja. Siinä polkiessa ehtii miettiä ja muistella paljon ja monia vanhoja asioita palaa mieleen.

Kiitos seuraajille tästä viikosta!

- Anja Mäkelä - edelleen punkalaitumelainen, vaikka koti muualla onkin.

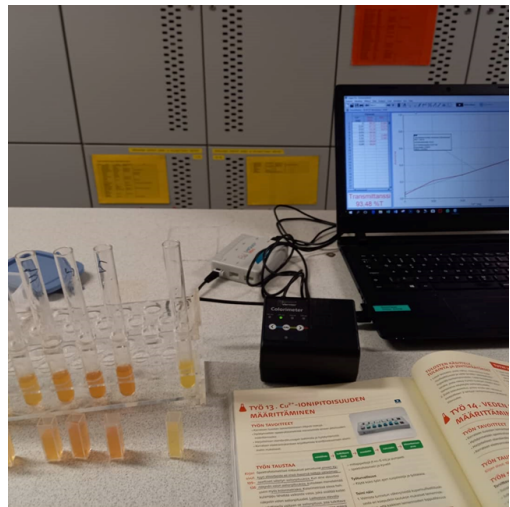
Kuva 1.

Kuva 2.

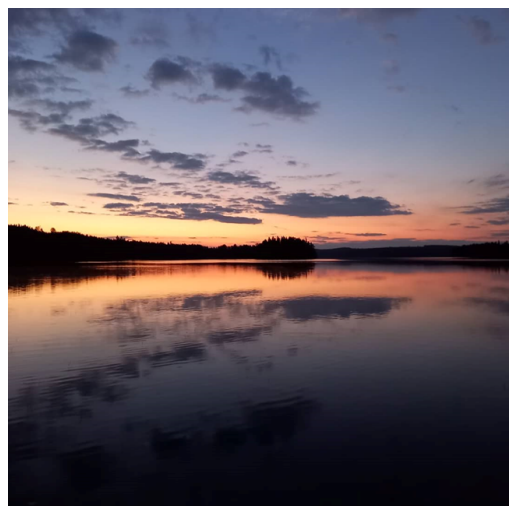
Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.